

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: X/9445

Érkezett: 2016 MÁRC 02.

Kövér László
az Országgyűlés elnöke részére

Írásbeli kérdés

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1) bekezdése alapján **kérdést** kívánok benyújtani dr. Székely László úrhoz, az alapvető jogok biztosához

„Miért nem indítványozza a 300 m² hasznos alapterületnél kisebb lakóépületek építésére vonatkozó szabályok utólagos normakontrollját?”

címmel. A választ írásban kérem.

Tisztelt Biztos Úr!

Az Országgyűlés december 15-i ülésnapján kivételes eljárásban fogadta el az egyes törvényeknek a gazdasági növekedéssel összefüggésben történő módosításáról szóló T/8196. számon benyújtott törvényjavaslatot, amelyet a 2015. évi CCXII. törvényként hirdettek ki.

A kihirdetett törvény (a továbbiakban: Törvény) álláspontunk szerint tartalmában ellenétes az Alaptörvénynek a környezet védelmére vonatkozó rendelkezéseivel. Erre tekintettel kezdeményeztem Biztos úrnál, hogy vegye fontolóra az egyes törvényeknek a gazdasági növekedéssel összefüggésben történő módosításáról szóló 2015. évi CCXII. törvény alábbi rendelkezései tekintetében alkotmánybíróági normakontroll kezdeményezését.

A Törvény 3. alcíme *az épített környezet alakításáról és védelméről* szóló 1997. évi LXXVIII. törvényt módosítja. Ezek szerint a 300 m² hasznos alapterületnél kisebb lakóépületek építésére vadonatúj szabályok vonatkoznak már 2016. január 1-től. Ezek szerint ilyen lakóépületek építésére nem alkalmazhatók a helyi építési szabályzat egyes rendelkezései.

Az építésügyi törvény értelmező rendelkezése szerint „[h]elyi építési szabályzat: az építés rendjét a helyi sajátosságoknak megfelelően megállapító és biztosító települési (fővárosban a kerületi) önkormányzati rendelet, a Duna-parti építési szabályzat és a Városligeti építési szabályzat.” A helyi építési szabályzat rendelkezései közül a Törvény 3. §-a alapján a bejelentett építkezés során többet

nem kell, mi több, nem is lehet figyelembe venni, hiszen a Törvény megállapítja, hogy melyek azok a rendelkezések, amelyeket kizárólag alkalmazni kell ilyen esetben:

„(2) A 33/A. § (1) bekezdésében meghatározott épület építésével összefüggésben a helyi építési szabályzat rendelkezései közül **kizárólag az építési telek**

a) *megengedett legnagyobb beépítettségét,*

b) *megengedett legnagyobb építménymagasságát vagy beépítési magasságát,*

c) *szabályozási vonalát, és*

d) *beépítési módját vagy építési helyét*

kell figyelembe venni.”

A felsorolás zárt, így azt az Étv. 13. § (1) bekezdésével összevetve nyilvánvaló, hogy ez alaptörvény-ellenes helyzetet idéz elő. Az Étv. 13. § (1) bekezdése ugyanis rögzíti: „[a]z építés helyi rendjének biztosítása érdekében a települési önkormányzatnak az országos szabályoknak megfelelően, illetve az azokban megengedett eltérésekkel a település közigazgatási területének felhasználásával és beépítésével, továbbá a környezet természeti, táji és épített értékeinek védelmével kapcsolatos, a telkekhez fűződő sajátos helyi követelményeket, jogokat és kötelezettségeket helyi építési szabályzatban kell megállapítania”.

Ennek megfelelően a helyi építési szabályzat elemi részét képezhetik a környezet természeti, táji és épített értékeinek védelmére vonatkozó követelmények. A Törvény már idézett rendelkezése alapján ezeket a követelményeket nem kell figyelembe venni.

Azzal, hogy a Törvény szerinti építési engedélyezési eljárás során a környezetvédelem nem kap szerepet, csökken a környezetvédelem elért szintje, ezáltal a szabályozás sérti az Alaptörvény XXI. cikk (1) bekezdését.

Elég csak arra utalni, hogy például a Duna partja mentén bejelentés alapján végzett építés során a helyi építési szabályzat környezetvédelmi előírásainak figyelmen kívül hagyása milyen hatásokkal járhat.

Kezdeményezésemben jeleztem egy másik aggályos rendelkezést is. A Törvény szerint a Kormány rendeletben állapíthatja majd meg a bejelentéshez kötött építkezéshez kapcsolódó részletes szabályokat. Ehhez a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. 5. §-át sértő felhatalmazó szabályt iktat be a Törvény [6. §]: a Kormánynak az egyszerű bejelentéshez kötött építési tevékenységgel kapcsolatos részletes szabályokat kellene rendeletben megállapítania. A szabály tehát a kormányrendeletnek a felhatalmazásból származó jogalkotási kereteit a „részletes” jelzővel állapította meg. A jogalkotói hatáskör tisztázatlansága folytán a megalkotandó norma így közjogilag érvénytelen, mivel az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését sérti. Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlatában elvi megállapításként rögzítette: „[a] jogállamiság egyik alapvető követelménye, hogy a közhatalommal rendelkező szervek a jog által meghatározott szervezeti keretek között, a jog által megállapított működési rendben, a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki a tevékenységüket” [56/1991. (XI. 8.) AB határozat, ABH 1991, 454, 456.]. A végrehajtási rendelet kihirdetése egyébként a lakóépület építésének

egyszerű bejelentéséről és egyes építésügyi tárgyú kormányrendeletek módosításáról szóló 456/2015. (XII. 29.) Korm. rendelettel megtörtént.

Kérdezem Biztos Urat, kívánja-e indítványozni az Alkotmánybíróság eljárását? Ha nem, miért nem?

Tisztelettel várom válaszát.

Budapest, 2016. március „2.”,

Tóbiás József
országgyűlési képviselő (MSZP)